

Liturgický program

20.01. – 26.01.2020

Pondelok 20.01.	Náš prepodobný a bohonositelný otec Eutymios Veľký.	16. ⁰⁰
	† Eva (s panych.)	
Utorok 21.01.	Náš prepodobný otec Maxim Vyznávač. Svätý mučeník Neofyt.	17. ⁰⁰
	* z r. Medvid'ovej	
Streda 22.01.	Svätý apoštol Timotej. Prepodobný mučeník Anastáz Perzský.	17. ⁰⁰
	* z r. Štefankovej	
Štvrtok 23.01.	Svätý hieromučeník Klement, ankyrský biskup. Svätý mučeník Agatangel.	17. ⁰⁰
	† Mária Zubková	
<i>Voľnica</i> Piatok 24.01.	Naša prepodobná matka Xénia Rímska.	17. ⁰⁰
	* Martin s rod.	
Sobota 25.01.	Náš otec svätý Gregor Teológ, konštantínopolský arcibiskup.	8. ⁰⁰
	Na úmysel darcu	
Nedeľa 26.01.	Nedeľa o Zachejovi. Náš prepodobný otec Xenofont.	+ Kučín 8. ⁰⁰
	* farské spoločenstvo <i>Zbierka: pre potreby farnosti</i>	+ Nižný Hrabovec 10. ⁰⁰

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacich.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel.číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 20

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Dôvera ľuďí

Film režiséra Michaela Apteda Firstborn (Prvorodený) predstavuje zaujímavú udalosť. Žena a matka Wendy, ktorá stratila manžela, sa začne zaujímať o Sama, neznámeho muža, ktorý jej začal nadbiehať. Sam je preslušný, prezdvorilý, uhladený.

To žene imponuje. No jej dvaja synovia Jake a Brian mu nedôverujú. Stránia a boja sa ho. Opakovane svoju matku varujú, aby si dala s ním pokoj. Matka však na nich nedá. Ide s ním do vzťahu. Iba náhoda jej a jej synom pomohla, že len o vlások unikli pred jeho násilím.

Príklady, ako je tento, nie sú zriedkavé. Nejednen z nás už doplatil na naivnú dôveru voči inému človeku v malých či väčších veciach. Sú ľudia, ktorí to všetko zoberú športovo. No sú i takí – a nie je ich málo –, ktorí ľuďom po sklamaní prestanú dôverovať a stanú sa z nich paranoickí a podozrievaví jedinci, neschopní si vytvárať nové vzťahy. Tým začnú ubližovať nielen iným, ale i sebe. No bez dôvery sa nedá žiť. Človek je bytosť vzťahov a vzťahy bez dôvery nie sú možné.

Čo je dôvera? Dôvera je vnútorný pocit, že vo svojom živote máš ľudí, ku ktorým môžeš pristupovať s istotou, že im môžeš zveriť svoje tajomstvá a že tieto tajomstvá sú u nich v bezpečí. Dôvera je kľúčová vlastnosť pre rozvoj človeka samotného. Ak niet dôvery, svoj život prežíva v utiahnutosti, v akomsi vnútornom, dobre opevnenom hrade. Stáva sa čudákom duchovne i duševne zamrznutým. A nielen to: ak je veriaci, i jeho viera bude tým ovplyvnená.

Apoštol Pavol vo svojej veľpiesni lásky v Prvom liste Korinťanom hovorí, že láska nemyslí na zlé, nezmysľá zle a ani nechce zle zmýšľať. To znamená, ak aj človek prežije čosi zlé s iným človekom alebo sa v ňom sklame, nepamína si to ustavične.

Vybudujme si ochotu dôverovať iným, tým si obohatíme nielen svoj vlastný život, ale začneme prejavovať dôveru ako dar lásky, aj voči iným.

Svätý Otec v rannej homílii: Koľko zla narobí dvojtvárnosť kresťana

Koľko zla narobí dvojtvárnosť kresťana, keď zodpovedná osoba nevydáva dobré svedectvo a vzdaluje sa tak od štýlu Pána, od jeho pravej autority. Boží ľud veľa toleruje, no zároveň vie dobre rozlíšiť pokrytectvo. Kiež by každý pokrstený mal autoritu dôsledne vydávaného svedectva. Na túto tému kázal pápež František v utorok 14. januára pri rannej omši v Dome sv. Marty.

„Ježiš učil ako ten, kto má autoritu“. V liturgickom čítaní z Evanjelia podľa Marka (Mk 1,21b-28) sa hovorí o Ježišovi, ktorý vyučuje v chráme i o reakcii, ktorú medzi ľuďmi vyvoláva jeho spôsob konania – vzbudzoval „autoritu“, na rozdiel od zákonníkov. Svätý Otec vysvetlil rozdiel medzi pojmi: „mať autoritu“, „mať vnútornú autoritu“ ako Ježiš a „vykonávať autoritu bez toho, aby sme ju mali, tak ako zákonníci“, ktorí aj napriek tomu, že boli špecialistami vo vyučovaní zákona a ľud ich počúval, nezískali si dôveryhodnosť.

„Aká je to autorita, ktorú má Ježiš? Je to ten Pánov štýl, tá „majestátosť“ (signoria) – povedzme to tak, s akou sa Pán pohyboval, učil, uzdravoval, počúval. Tento majestátny štýl, ktorý je niečím, čo vychádza zvnútra, dáva čosi najavo. Čo ukazuje? Koherentnosť, súlad. Ježiš mal autoritu, pretože bol u neho súlad medzi tým, čo učil a tým, čo robil, ako žil. Táto koherentnosť je tým, čo charakterizuje niekoho, kto má autoritu: „Tento má autoritu, táto má autoritu, pretože sú koherentní“, čiže vydávajú svedectvo. Autoritu vidieť v tomto: v koherencii a vo svedectve.“

Naopak, zákonníci neboli koherentní. Ježiš jednak pobáda ľud, „aby robil to, čo hovoria, avšak nie to, čo robia“, a potom tiež nestratí príležitosť, aby ich nenapomenul, pretože „s týmto postojom upadli do istej pastoračnej schizofrénie: hovoria jednu vec a konajú iné“, povedal pápež.

Na záver homílie sa Svätý Otec modlil k Pánovi, aby všetci pokrstení mali „tú autoritu, ktorá nespočíva v rozkazovaní a predvádzaní sa, ale v koherencii, vo vydávaní svedectva, a aby vďaka tomu boli spoločníkmi kráčajúcimi po Pánovej ceste“.

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20200115015>

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

